

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† CARDENAL JOAN JOSEP OMELLA OMELLA
Arquebisbe de Barcelona

Visquem l'esperit mercedari

«Princesa de Barcelona, protegiu vostra ciutat», amb aquest prec el poeta mossèn Cinto Verdaguer interpel·lava la Mare de Déu de la Mercè. Estic segur que el proper dia 24 de setembre molts barcelonins i barcelonines, i també moltes persones d'altres contrades, demanaran protecció i salut a la nostra patrona.

A l'arxidiòcesi de Barcelona hi ha una gran devoció a la Mare de Déu en santuaris i ermites. La resta de Catalunya també és terra mariana, en què les diferents advocacions manifesten la veritat profètica de les paraules d'Elisabet a Maria: «Ets beneïda entre totes les dones!» (Lc 1,42b). Seguint el fil d'aquestes paraules d'Elisabet ens podem preguntar: ¿Per què és beneïda Maria, la mare de Jesús? I podem respondre: santa Maria és beneïda perquè ha tingut fe.

El Concili Vaticà II ensenya que Ella, la Mare de Déu, va engendrar el Fill de Déu «creient i obeïnt» i que «va prestar la seva fe, exempta de tot dubte, al missatger de Déu» (cf. *Lumen Gentium*, 63). Sant Joan Pau II ho recorda novament en l'encíclica *La mare del redemptor*, en què va escriure: «Maria ha estat la primera a creure» (n. 26).

Ara bé, la vida de Maria va transcórrer amb dubtes i incomprendiments. Ni ella ni Josep van entendre, per exemple, aquelles paraules de Jesús adolescent quan el van trobar al temple de Jerusalem: «¿No sabíeu que jo m'haig d'ocupar de les coses del meu Pare?» (Lc 2,49). Però Maria i Josep van acceptar el misteri de la missió de Jesús i van confiar en els dissenys de Déu.

Maria, sempre ben unida al seu Fill, des del bressol de Betlem fins a la creu del calvari, va avançar en el camí de la fe meditant en el seu cor el que

Imatge de bronze de la Mare de Déu de la Mercè sobre la cúpula de la basílica de Barcelona, obra dels germans Miquel i Lluçia Oslé, del 1959

veia i oïa. També nosaltres estem cridats a avançar i a viure la fe ara i aquí, en les actuals circumstàncies de feblesa, d'inseguretat i de crisi social

i econòmica causades per la persistent pandèmia de la Covid-19.

Permeteu-me que, en aquesta festa de la Mare de Déu de la Mercè, em demani a mi mateix i us demani a vosaltres que estiguem disposats a viure l'esperit mercedari, a donar la vida pels altres oferint-nos als més vulnerables davant les conseqüències de la crisi actual.

El títol de la Mercè al·ludeix a allò que és do, esforç generós i desinteressat. L'Orde de la Mercè, fundat l'any 1218, va donar resposta a una necessitat urgent de la societat d'aquell temps, l'alliberament dels captius perquè poguessin tornar a la seva terra amb les seves famílies. Des de l'inici, l'acció redemptora dels mercedaris va anar unida a la dimensió caritativa i d'hospitalitat. Sant Pere Nolasc, un laic, de professió comerciant, gran devot de santa Maria, des de l'Hospital de Santa Eulàlia, acollia els desvalguts de la ciutat i ajudava els captius redimits a refer-se. Els mercedaris han anat aplicant aquest carisma fundacional a les diverses realitats del món, sobretot amb les seves obres al servei dels presos i dels marginats.

Per això, amb motiu de la festa de la nostra patrona, demano que, en esperit i amb obres de bé, ens fem tots mercedaris. Així farem el pelegrinatge de la fe, imitant santa Maria, i farem realitat el que desitja el poeta en els *Goigs de Nostra Senyora de la Mercè*: que Maria sigui la nostra estrella, llum en les nits fosques, que ens faci missatgers de l'amor de Crist entre els més pobres i ens alliberi de totes les adversitats, fins i tot, de la mort eterna. Mare de Déu de la Mercè, princesa de Barcelona, prega per nosaltres.

ACTUALITAT

El Masnou redescobreix Joan Roig Diggle

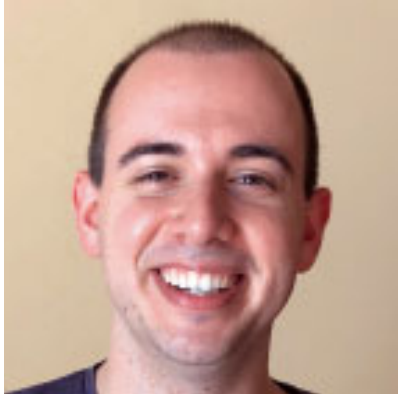
El passat 12 de setembre, Mons. Antoni Vadell, bisbe auxiliar de Barcelona, va presidir una missa a l'església de Sant Pere del Masnou, en memòria del futur beat Joan Roig Diggle, que va viure els seus darrers anys en aquesta vila. La van concelebrar el rector de la parròquia, Mn. Yago Gallo, i el responsable del Secretariat de pastoral amb joves de l'Arquebisbat de Barcelona, Mn. Carlos Bosch. La biògrafa Carme Vilallonga va presentar la vida del jove cristià, executat amb tan sols dinou anys la matinada del 12 de setembre de 1936. De-

senes de joves del Masnou i d'arreu de la diòcesi de Barcelona, van participar en aquest acte que inicia el tram final d'un llarg camí cap a la beatificació que culminarà el 7 de novembre, a la basílica de la Sagrada Família, que convertirà el jove venerable en beat de l'Església catòlica, després que el Sant Pare hagi certificat el martiri d'aquest apòstol dels joves. El 25 de setembre, a les 17 h, es presentarà la biografia d'aquest beat a la Façana del Naixement de la basílica de la Sagrada Família.

ENTREVISTA

Nou *Himnari*

PAU PRADES

El monestir de Montserrat ha reeditat l'*Himnari dels fidels*, els cants del qual van ser compostos en temps post-conciliar; un moment de canvis significatius en la litúrgia, que exigien una participació molt més activa de la comunitat. El llibre actual és més pràctic per a la interpretació dels cants, amb l'himne sencer i els acompanyaments d'orgue en vista de dues pàgines, i seguidament les versions a veus mixtes i veus iguals; tot pensat per facilitar-ne l'ús habitual. En Pau Prades és membre de la Comissió organitzadora de les Trobades d'animadors de cant de Montserrat, impulsora d'aquesta reedició.

Quina és la vàlua d'aquest *Himnari*?

El P. Hildebrand M. Miret, autor de les lletres, i els P. Ireneu Segarra i Gregori Estrada, compositors de les músiques, volien que els himnes fossin vehicle de comprensió i aprofundiment espiritual del temps litúrgic o solemnitat pels quals estaven destinats. La qualitat dels textos i la música permet que els fidels puguin viure i participar activament de la litúrgia.

Què destacades del llibre?

La seva estructura senzilla i ordenada per temps litúrgics i festes; els seus cants, amb melodies populars, fàcils de seguir i d'entonar, i la riquesa de les seves lletres, sempre coherents amb la celebració i la litúrgia. Conté cants molt coneguts, però crec que per a molts pot suposar una descoberta d'himnes molt bonics.

És una eina a donar a conèixer en les comunitats?

Sí. El fet que avui dia alguns dels himnes que conté siguin encara tan populars avala les possibilitats que té la seva difusió; els seus cants permeten que tant comunitats petites com aquelles que disposen d'un cor en facin ús, ja que d'un mateix himne hi ha versions a una veu o polifòniques. És una eina que s'adapta a la majoria de realitats parroquials actuals.

Oscar Bardaji i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ
Secretari general de la FECC

Set de l'amistat amb tu!

La pandèmia que patim ha fet canviar dates d'actes, festes i celebracions de variada tipologia. També ha incidit en les celebracions religioses. El grup de joves d'una parròquia que havia de rebre el sagrament de la confirmació veié posposada la celebració en moments àlgids de confinament, esperant que la normativa permetés una major participació de familiars i amics. El primer cap de setmana de juliol fou possible.

Escriu el rector de la parròquia: «En dono gràcies, i estic segur que també ho fan les catequistes i llurs pares i mares. Sí, cal donar gràcies pel que tenim, ni que sigui per un instant. Aquells "Sí, ho vull", foren una injecció de fe sincera, senzilla, autèntica, humil... Segur que en els seus cors i consciències hi ha preguntes, dubtes i interrogants... Davant la pregunta directa, personal, pel seu nom: "Andreu... Anna... vols viure com Jesús va viure?". Darrera cada nom, una història, una família, però aquell vespre uns ulls que, sense voler-ho, feien que els adults ens preguntéssim: "I tu, i jo, volem viure com Jesús va viure?"».

Fou una celebració viscuda amb intensitat i amb profunditat. La visquem aquell grup de joves, els seus pa-

drins i els seus pares. Escrivia una mare: "Bon Jesús! Ho has vist, oi? Les seves mans cercaven la teva llum i s'aferraven al Ciri de la Pasqua d'enguany! Et dono gràcies per totes i cadascuna d'aquelles mans. Les que s'agafaven a Tu, les que, dins la pica baptismal, prenién l'Aigua Viva per apaivagar, potser sense ser-ne del tot conscients, la set de Vida, de Pau, d'Amor, de Joia, de Tu! Que sempre tinguin, oh Crist, set de l'amistat amb Tu! Que puguin trobar en els adults que els acompanyàvem amics forts en el Senyor que els ajudin i els acompanyin vers Tu, per ser amb Tu, per sempre.»

Amb la confirmació, aquest grup de joves es vincularen més intensament a la comunitat dels creients, l'Església, de la qual formaven part des del dia del seu baptisme. Reberren, enfortint-se, la força de l'Esperit Sant per ser bons testimonis de l'Amor de Déu entre els joves amb els qui conviuen, també interpelladors entre els adults. «Tots, tant jueus com prosèlits, cretencs i àrabs, els sentim proclamar en les nostres pròpies llengües les grandeses de Déu» (Ac 2,11). Escoltada la grandesa de Déu, convé deixar-se portar vers el testimoni de l'amor i el servei.

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Cada día construimos el futuro

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO
Franciscana de los Sagrados Corazones

El Señor, cada día, viene a nuestro encuentro; bueno con todos, cariñoso con todas sus criaturas, nos invita a un íntimo y cotidiano diálogo de amor. Él nos convoca a una asamblea de santos que, día tras día, le bendice por siempre jamás (cfr. Sl 144).

El Señor nos llama, cada mañana, a ser testigos en nuestro aquí, con la mirada puesta, también, en nuestros hermanos, más allá de las fronteras.

Siguiendo el ejemplo de Jesús, tenemos que actuar ahora para sanar las epidemias, las de la salud y las sociales. Propone el Papa, en la audiencia del 19 de agosto, «que esto se haga a partir del amor de Dios, poniendo las periferias en el centro y a los últimos en primer lugar».

Hemos de cooperar con todas nuestras fuerzas. «¡No podemos quedarnos mirando! Con la mirada fija en Jesús, y unidos como comunidad, necesitamos actuar todos juntos, con la esperanza de generar algo diferente y mejor» (audiencia 26 de agosto).

Todos estamos llamados a la santidad ¡todos estamos convocados a ser santos sin rebajas! El Señor nos llama y nos fortalece para la respuesta. Con María, contemplemos las Palabras de su Hijo y actuemos vivamente con los dones que el Señor ha puesto en nuestras manos. Vivamos el presente con el amor y el servicio. Recibamos gozosos las sorpresas del Señor, que cada día sale a nuestro encuentro; preparemos el amor del estar con Cristo, hoy, y en aquel estar definitivo con Él.

Lectures de la missa diària i santoral

21. ■ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [Ef 4,1-7.11-13 / Sl 18 / Mt 9,9-13]. Sant Mateu o Leví, apòstol i evangelista, de Cafarnaüm, fill d'Alfeu i excobrador d'impostos, venerat a Salerno, patró dels banquers. Santa Ifigènia, vg.; santa Celina, vg.

22. ■ Dimarts [Pr 21,1-6.10-13 / Sl 118 / Lc 8,19-21]. Sant Maurici (o Mori), venerat a Suïssa, i altres companys, mrs.; santa Digna, vg. i mr.; sant Fèlix IV, papa (526-530).

23. □ Dimecres [Pr 30,5-9 / Sl 118 / Lc 9,1-6]. Sant Pius de Pietrelcina (pare Pio), prev. caputxí. Santa Tecla, vg. i mr., associada a sant Pau, venerada a Selèucia i patrona de Tarragona. Sant Andreu, mr.; sant Lli o Linus, papa (tosca, 67-76) i mr.

24. ■ Dijous (□ Barcelona) [Coh 1,2-11 / Sl 89 / Lc 9,7-9]. Mare de Déu de la Mercè (s. XIII), patrona de Barcelona (ciutat i arxidiocesi, 1868, i província eclesialstica de Barcelona; festa de precepte a Barcelona ciutat). Sant Gerard o Grau, bisbe; sant Pacífic, prev. franciscà; beat Marc Criado, prev. trinitari.

25. ■ Divendres [Coh 3,1-11 / Sl 143 / Lc 9,18-22]. Sant Dalmau Moner (1291-1341), rel. dominicà, de Santa Coloma de Farners (Selva). Mare de Déu de la Misericòrdia (Reus); santa Aurèlia, vg. Beates Carme, Rosa i Magdalena Fradera, Missioneres del Cor de Maria, verges i màrtirs l'any 1936.

26. ■ Dissabte [Coh 11,9-12,8 / Sl 89 / Lc 9,43b-45]. Sants Cosme i Damià (anomenats *els sants metges*), germans bessons mrs. de Síria, patrons dels metges i els farmacèutics. Sant Nil, abat; santa Justina, vg. i mr.

27. ■ † Diumenge vinent, XXVI de durant l'any (lit. hores: 2a setm.) [Ez 18,25-28 / Sl 24 / Fl 2,1-11 (o bé: 2,1-5) / Mt 21,28-32]. Sant Vicenç de Paül (1581-1660), prevere a París, fund. Paüls (CM, 1625) i cofund. Filles de la Caritat (FC, paüles, 1633). Sant Caius o Gai, bisbe; sants Adolf i Joan, germans mrs.

DIUMENGE XXV DE DURANT L'ANY

COMENTARI

Lectura del llibre d'Isaïes (Is 55,6-9)

Cerqueu el Senyor, ara que es deixa trobar, invoqueu-lo ara que és a prop. Que els injustos abandonin els seus camins, i els homes malèfics els seus propòsits; que es converteixin al Senyor i s'apiadarà d'ells, que tornin al nostre Déu, tan generós a perdonar. Perquè els meus pensaments no són els vostres, i els vostres camins no són els meus, diu l'oracle del Senyor. Els meus camins i els meus pensaments estan per damunt dels vostres tant com la distància del cel a la terra.

Salm responsorial (144)

R. *El Senyor és a prop dels qui l'invoquen.*

Us beneiré, Déu meu, dia rere dia, / lloaré per sempre el vostre nom. / El Senyor és gran. No us canseu de lloar-lo, / que la seva grandesa no té límits. R.

El Senyor és compassiu i benigne, / lent per al càstig, gran en l'amor. / El Senyor és bo per a tothom, / estima entranyablement tot el que ell ha creat. R.

Són camins de bondat els del Senyor, / les seves obres són obres d'amor. / El Senyor és a prop dels qui l'invoquen, / dels qui l'invoquen amb sinceritat. R.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filipis (Fl 1,20c-24.27a)

Germans, tant si surto en vida d'aquesta presó, com si he de morir, sé que Crist serà glorificat en el meu cos. Perquè per a mi, viure és Crist, i morir em seria un guany. Però quan penso que, mentre continua la meua vida, puc fer un treball profitós, no sé pas què escollir; em trobo pres per aquesta alternativa: d'una banda, el meu desig és de morir ja per estar amb Crist, cosa incomparablement millor; però d'altra banda, pensant en vosaltres, veig més necessari que continui la meua vida corporal. Ara, a vosaltres, us demano solament això: que porteu una vida digna de l'evangeli del Crist.

✠ Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (Mt 20,1-16a)

En aquell temps, Jesús digué als deixebles aquesta paràbola: «Amb el Regne del cel passa com amb un propietari que sortí de bon matí a llogar treballadors per a la seva vinya: va fer tractes per un jornal, i els envià a la seva tasca. Sortí altra vegada a mig matí, en trobà d'altres a la plaça sense feina i els digué: Aneu també vosaltres a la meua vinya; us pagaré el que sigui just. I ells hi van anar. Pels volts de migdia i a mitja tarda, tornà a sortir i va fer el mateix. Una hora abans de pondre's el sol encara en trobà d'altres i els digué: ¿Què feu aquí tot el dia desvagats? Ells li contesten: És que ningú no ens ha llogat! Els diu: Aneu també vosaltres a la meua vinya. Al capvespre, l'amo de la vinya digué a l'encarregat: Crida els treballadors i paga'ls el jornal. Comença pels que han vingut més tard, i acaba pels primers. Vingueren, per tant, els qui feia una hora que treballaven, i cobraren el jornal sencer. Quan tocava als primers, es pensaren que cobrarien més, però van cobrar el mateix jornal. En veure això, rondinaven i deien al propietari: Aquests darrers han treballat només una hora i els pagues igual que a nosaltres, que hem hagut de suportar tot el pes de la jornada i la calor. Ell va respondre a un d'aquests: Company, ¿quin mal t'he fet? ¿No haviem fet tractes per un jornal? Doncs, pren el que et toca i vés-te'n. A aquest darrer jo li vull donar igual que a tu. ¿Que no puc fer el que vull a casa meua? ¿Tens enveja perquè jo soc generós? Així els darrers passaran a primers, i els primers a darrers».

Lectura del libro de Isaías (Is 55,6-9)

Buscad al Señor mientras se deja encontrar, invocadlo mientras está cerca.

Que el malvado abandone su camino, y el malhechor sus planes; que se convierta al Señor, y él tendrá piedad, a nuestro Dios, que es rico en perdón. Porque mis planes no son vuestros planes, vuestros caminos no son mis caminos —órculo del Señor—. Cuanto dista el cielo de la tierra, así distan mis caminos de los vuestros, y mis planes de vuestros planes.

Salmo responsorial (144)

R. *Cerca está el Señor de los que lo invocan.*

Día tras día, te bendeciré / y alabaré tu nombre por siempre jamás. / Grande es el Señor, merece toda alabanza, / es incalculable su grandeza. R.

El Señor es clemente y misericordioso, / lento a la cólera y rico en piedad; / el Señor es bueno con todos, / es cariñoso con todas sus criaturas. R.

El Señor es justo en todos sus caminos, / es bondadoso en todas sus acciones. / Cerca está el Señor de los que lo invocan, / de los que lo invocan sinceramente. R.

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Filipenses (Flp 1,20c-24.27a)

Hermanos:

Cristo será glorificado en mi cuerpo, por mi vida o por mi muerte.

Para mí la vida es Cristo y el morir una ganancia. Pero, si el vivir esta vida mortal me supone trabajo fructífero, no sé qué escoger. Me encuentro en esta alternativa: por un lado, deseo partir para estar con Cristo, que es con mucho lo mejor; pero, por otro, quedarme en esta vida veo que es más necesario para vosotros. Lo importante es que vosotros llevéis una vida digna del Evangelio de Cristo.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 20,1-16a)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos esta parábola: «El reino de los cielos se parece a un propietario que al amanecer salió a contratar jornaleros para su viña. Después de ajustarse con ellos en un denario por jornada, los mandó a la viña. Salió otra vez a media mañana, vio a otros que estaban en la plaza sin trabajo y les dijo: "¡Id también vosotros a mi viña y os pagaré lo debido". Ellos fueron. Salió de nuevo hacia mediodía y a media tarde, e hizo lo mismo. Salió al caer la tarde y encontró a otros, parados, y les dijo: "¿Cómo es que estáis aquí el día entero sin trabajar?". Le respondieron: "Nadie nos ha contratado". Él les dijo: "¡Id también vosotros a mi viña". Cuando oscureció, el dueño dijo al capataz: "¡Llama a los jornaleros y págales el jornal, empezando por los últimos y acabando por los primeros". Vinieron los del atardecer y recibieron un denario cada uno. Cuando llegaron los primeros, pensaban que recibirían más, pero ellos también recibieron un denario cada uno. Al recibirlo se pusieron a protestar contra el amo: "Estos últimos han trabajado sólo una hora y los has tratado igual que a nosotros, que hemos aguantado el peso del día y el bochorno". Él replicó a uno de ellos: "Amigo, no te hago ninguna injusticia. ¿No nos ajustamos en un denario? Toma lo tuyo y vete. Quiero darle a este último igual que a ti. ¿Es que no tengo libertad para hacer lo que quiera en mis asuntos? ¿O vas a tener tú envidia porque yo soy bueno?". Así, los últimos serán primeros y los primeros, últimos».

«Tens enveja perquè jo soc generós?»

JORDI LATORRE, SDB

Director de l'ISCR Don Bosco

El cicle A de lectures dominicals, en què resseguim l'evangeli de Mateu, està ple de paràboles de Jesús. Tot i que trobem paràboles també a Marc i, sobretot a Lluc, són, però, una característica destacada en Mateu. I l'evangeli d'avui ens presenta una nova paràbola de Jesús.

A l'Antic Testament, la vinya és imatge i expressió del poble d'Israel com a poble de Déu. La vinya requereix l'atenció del seu propietari i és ben agraïda en el fruit saborós que li ofereix. Déu té cura del poble, com el vinyater de la vinya, i espera que li doni bons i dolços grans de raïm.

A la paràbola que ens presenta Jesús, segons el costum de l'època, el propietari, de bon matí, surt a la plaça de la població a contractar els jornaleros que dia a dia necessita per al treball a la seva vinya. Però, a diferència del que és habitual, aquest propietari de la paràbola va passant a diverses hores, tot al llarg del dia, contractant nous treballadors per a la seva vinya. Resulta evident que, al final de la jornada, no tots han treballat el mateix: uns més, però d'altres, bastant menys.

Jesús ens sorprèn per partida doble: d'una banda, els que tot just han fet feina només unes poques hores reben, de la generositat del propietari, no una part sinó el jornal complet; d'altra banda, els últims, que han treballat la jornada completa, i que esperen rebre d'aquesta generositat del propietari molt més que no pas els primers en cobrar, reben sorpresos el mateix que els que no l'han treballat de forma completa. Això és vist com una flagrant injustícia, des de la perspectiva social de totes les èpoques.

Però la perspectiva humana, fins i tot de justícia social humana, no serveix des de la perspectiva de Déu. Ja ho deia el profeta Isaïes, tot fent-se ressò del cor de Déu: «Els meus pensaments no són els vostres, i els vostres camins no són els meus» (Is 55,8). El personatge que respon a Déu paga generosament a tots per igual. I és que per a Déu no hi ha primers, ni últims; a condició, això sí, que s'hagi treballat a la seva vinya!

Només es van quedar sense salari els que es van quedar a la plaça sense acudir a les múltiples invitacions del propietari de la vinya. Déu no regala sous.

La paràbola ens ensenya que Déu fa esforços generosos per no deixar ningú fora de la seva vinya: només cal escoltar la seva invitació, anar a la seva vinya, i posar-se a treballar!

Agenda

Celebració en honor de la Mare de Déu de la Mercè. Del 14 al 23 de setembre, Novena de la Mercè: a les 18.30 h, rosari i a les 19 h, Santa Missa. Dijous 24, a les 8.30 h, salutació dels trabucaires; misses a les 9 h; 10.30 h, Missa major; 12.30 h, Missa de la Germandat de la Mercè; 16 h, Missa de la Germandat del Rocío; 17.30 h, Missa en llenguatge de signes; 19 h; 20.30 h, Missa de cloenda i a les 22 h concert de sardanes. Degut a les limitacions d'aforament derivades de la pandèmia, a la missa de les 10.30 h només es podrà assistir amb invitació. En les altres misses, es tancarà el temple quan es completi l'aforament permès. Es podrà visitar el Cambri de la Mare de Déu després de cada missa, i de 14 a 15.30 h. Més informació: t. 933 152 756.

Festa de Sant Pius de Pietrelcina i vespres solemnes de la Mare de Déu de la Mercè. Dimecres 23 de setembre, a les 18 h, els devots i el grup d'oració «Amics del Pare Pio» celebraran la commemoració del sant amb una eucaristia a la basílica de la Concepció (c/ Aragó, 299), presidida per fra Valentí Serra, caputxí. Aquesta celebració eucarística serà ja de la solemnitat de la Mare de Déu de la Mercè. En acabar, es venerarà la relíquia de sant Pius. *Dijous 24, a les 19 h, vespres solemnes de la Mare de Déu de*

LA LÒGICA DEL DO

i 20. Allò que dona sentit a la meua vida

He volgut deixar constància del que penso i del que crec, del que em mou i dona sentit a la meua vida. La fe no prové només d'un adoctrinament exterior, i no és el fruit d'un producte publicitari més, ni solament el fruit d'una argumentació. Neix fonamentalment d'una experiència que sorgeix en la interioritat i que és difícil d'emparaular.

M'adono que escriure sobre el que vertaderament es creu és un exercici de despulament molt audaç, que exigeix esforç i sobretot una gran dosi d'humilitat. Escriu santa Teresa de Jesús: «Lo que puedo certificar es que no diré cosa que no haya experimentado alguna y muchas veces» (*Las relaciones*, 1).

No sé si ha valgut la pena l'esforç que m'ha comportat. Només el lector, que pacientment hagi arribat fins

aquí, podrà dir-ne el seu parer. En qualsevol cas, he de confessar que rellegir el fons del meu cor i gratar allò que hi ha sota la pell per fer-hi solc no ha estat debades.

M'ha servit per endreçar alguns pensaments, per aclarir algunes idees, per confirmar-me en algunes hipòtesis. Tant de bo que hagi estat també útil a algú que, després de llegir-lo, s'hi hagi reconegut.

Em sentiré complagut si alguna persona que ha tingut la paciència de llegir-lo s'ha sentit sacsejada pel dubte, pel desig de pensar a fons les seves conviccions o bé de reafirmar-se'n, per llunyanes i oposades que siguin a les meves.

Jesucrist 2.0, Ed. Pòrtic

FRANCESC TORRALBA
Filòsof i teòleg

la Mercè, amb exposició del Santíssim i cant dels Goigs, a la mateixa basílica.

Societat plural i el repte de les religions. Dilluns 28 de setembre, a les 18.30 h, presentació d'aquest llibre de Mn. Antoni Matabosch. Hi intervindran David Jou, president de la Fundació Joan Maragall; Mar Grieria, directora de l'ISOR de la UAB; Muhammad El Gaidouni, secretari general de la Unió de Comunitats Islàmiques d'Espanya (UCIDE); i l'autor. A la llibreria Alibri (c/ Balmes, 26). Aforament limitat.

In memoriam

Mn. Manel Pousa Engroñat. Aquest

prevere de l'Arquebisbat de Barcelona va morir en la pau de Crist el passat 9 de setembre, als 75 anys. Va néixer a Granada l'any 1945 i fou incardinat a Barcelona el 1974. Aquell mateix any fou administrador parroquial a la Parròquia de Sant Josep Oriol i el 1975 en fou vicari. El 1977 va ser vicari a la Parròquia de

Sant Sebastià, fins al 1989 en què ho fou de la Parròquia de la Santíssima Trinitat. L'any 1993 fou consiliari de l'Associació Fe i Il·lum. També va fundar l'Associació Grup Montanyés i el 2004 la Fundació Privada Pare Manel, que ha tingut una forta expansió, arribant a ocupar més d'una vintena de persones, que permeteren encadenar diversos projectes per ajudar les famílies més fràgils i persones empresonades. Les exèquies es van celebrar el dissabte 12 al Tanatori de Sancho de Àvila i les va presidir Mn. Josep M. Jubany.

CARTA DOMINICAL

† CARDENAL JUAN JOSÉ OMELLA OMELLA
Arzobispo de Barcelona

Vivamos el espíritu mercedario

«Princesa de Barcelona, proteged vuestra ciudad», con este ruego el poeta y sacerdote Cinto Verdaguier interpelaba a la Virgen de la Merced. Estoy seguro de que el próximo día 24 de septiembre muchos barceloneses y barcelonesas, y también muchas personas de otros territorios, pedirán protección y salud a nuestra patrona.

En la archidiócesis de Barcelona existe una gran devoción a la Virgen en santuarios y ermitas. El resto de Catalunya también es tierra mariana, donde las diferentes advocaciones manifiestan la verdad profética de las palabras de Isabel a María: «¡Bendita tú entre las mujeres!» (Lc 1,42b). Siguiendo el hilo de estas palabras de Isabel nos podemos preguntar: ¿Por qué es bendita María, la madre de Jesús? Y podemos responder: santa María es bendita porque ha tenido fe.

El Concilio Vaticano II enseña que Ella, la Madre de Dios, engendró al Hijo de Dios «creyendo y obedeciendo» y que «prestó su fe exenta de toda duda, al mensajero de Dios» (cf. *Lumen Gentium*, 63). San Juan Pablo II lo recuerda nue-

vamente en la encíclica *La madre del redentor* en la que escribió: «María ha sido la primera en creer» (n. 26).

Sin embargo, la vida de María transcurrió con dudas e incomprendiones. Ni ella ni José entendieron, por ejemplo, aquellas palabras de Jesús adolescente cuando lo encontraron en el templo de Jerusalén: «¿No sabíais que yo debía estar en las cosas de mi Padre?» (Lc 2,49). Pero María y José aceptaron el misterio de la misión de Jesús y confiaron en los designios de Dios.

María, siempre bien unida a su Hijo, desde la cuna de Belén hasta la cruz del calvario, avanzó en el camino de la fe meditando en su corazón lo que veía y oía. También nosotros estamos llamados a avanzar y vivir la fe aquí y ahora, en las actuales circunstancias de debilidad, de inseguridad y de crisis social y económica causadas por la persistente pandemia de la Covid-19.

Permitidme que, en esta fiesta de la Virgen de la Merced, me pida a mí mismo y os pida a vosotros que estemos dispuestos a vivir el espíritu mercedario, a dar la vida por los demás ofre-

ciéndonos a los más vulnerables ante las consecuencias de la crisis actual.

El título de la Merced alude a aquello que es don, esfuerzo generoso y desinteresado. La Orden de la Merced, fundada en 1218, dio respuesta a una necesidad urgente de la sociedad de aquel tiempo, la liberación de los cautivos para que pudieran volver a su tierra con sus familias. Desde el inicio, la acción redentora de los mercedarios fue unida a la dimensión caritativa y de hospitalidad. San Pedro Nolasco, un laico, de profesión comerciante, gran devoto de santa María, desde el Hospital de Santa Eulalia, acogía a los desvalidos de la ciudad y ayudaba a los cautivos redimidos a reponerse. Los mercedarios han aplicado este carisma fundacional a las diversas realidades del mundo, sobre todo con sus obras al servicio de los presos y de los marginados.

Por ello, con motivo de la fiesta de nuestra patrona, pido que, en espíritu y con obras de bien, nos hagamos todos mercedarios. Así haremos la peregrinación de la fe, imitando a santa María, y haremos realidad lo que desea el poeta en los *Goigs de Nostra Senyora de la Mercè*: que María sea nuestra estrella, luz en las noches oscuras, que nos haga mensajeros del amor de Cristo entre los más pobres y nos libere de todas las adversidades, incluso de la muerte eterna. Santa María de la Merced, princesa de Barcelona, ruega por nosotros.

Seguiu-nos
esglesia.barcelona

 facebook.com/EsglesiaBarcelona
 [@esglesiabcn](https://twitter.com/esglesiabcn)

Sintonitzeu
Ràdio Estel: 106.6 FM
Ràdio Maria: canal de ràdio a la TDT